

stionslovens; men afviger derfra paa en, som jeg troer, billig Maade, og dernæst ved at udelukke endeel Personer fra Afgang til Pension af Statskassen, hvilken Udelukkelse er en simpel Folge af Begrænsningen af den kongelige Ansættelse, til hvilken Pensionsberettigelsen alene knytter sig. Man har imidlertid ved Siden heraf maattet tage Hensyn til, at den Deel af Personalet, der saaledes ikke har Afgang til Pension, dog ikke kunde lades uden Udsigt til nogenformhelt Understøttelse, naar de Vedkommende efter en længere Tids Tjeneste maae forlade Theatret, tilmed dersom denne Vortgang skeer paa Grund af, at Helbred og Legemsførighed er tabt i Theatrets Tjeneste, og dette har man da søgt at opnaae ved Danneisen af et eget, Statskassen ikke videre vedkommende, Pensionsfond ved selve Theatret. For at gjøre det muligt for Theatret efterhaanden at skaffe sig selv Hjælpekilder til større fremtidige Forbedringer og navnlig ogsaa for at indføre en fast Form, hvorunder Theatret i sin Huusholdning kan vedligeholde en Udvæjning mellem de magre og fede Aar, som maae antages at indtræffe, er der foreslaaet Dannelsen af et Reservecfond, hvortil visse Indtægter hvert Aar henlægges, dog saaledes, at de i Løbet af den femaarige Periode igjen kunne forbruges, og andre definitivt henlægges, navnlig hvad der bliver tilbage ved Slutningen af Perioden.

Efterat der saaledes i Lovudkastet er givet Regler for den fremtidige Ordning af Theatrets Huusholdning, forsaavidt saadanne Regler kunne fastsættes ved Lov, er der endelig foreslaaet en speciel Bestemmelse om Tilskuddet for den første femaarige Periode. At dette skee, har Commissionen antaget for rigtig, og jeg maa ogsaa ansee det for aldeles rigtig, at den Forsamling, der i det Hele ordner Forholdene, tillige ved en Bestemmelse for den første Periode antyder den hele Aand, hvori den har ordnet Forholdene. Tilskuddet er i Ministeriets Udkast foreslaaet noget højere, end det var foreslaaet af Commissionen; hvorfor dette er skeet, er nærmere udviklet i Motiverne. Der er imidlertid kommet et Forslag til i Ministeriets Lovudkast, som paa eengang sigter til, at der ikke ved Theatret skal være en eenfaldig Bestræbelse efter blot at forhøje

Bruttoindtagten af Forestillingerne, og til at særdeles gunstige Conjuncturer for Theatret ogsaa under den nye Form kunne komme Statskassen tilgode, idet en ganske bestemt og paa en simpel Beregning beroende Nedsættelse i Tilskuddet kan finde Sted, naar Bruttoindtagten overstiger et vist Beløb, og dette Beløb, der er sat som det højeste, Theatret beholder aldeles ubeskåret, er ikke beregnet saa høit, at man jo let kan vente det overskredet. Det er et Beløb, der meget nærmer sig til, hvad der i den sidste Theatersaison indkom. I det foreløbigt fremslagte Forslag til Theatrets Budget er beregnet en Indtægt af Forestillingerne af 134,300 Rbd.; i Lovudkastet er der foreslaaet, at, naar Indtagten overskrider 135,000 Rbd., skal der skee en Afkortning i Statskassens Tilskud til Theatret. Jeg vil, med Hensyn til Forholdet mellem, hvad der saaledes er foreslaaet for den første 5aarige Periode, og hvad der hidtil er medgaaet til Theatret, gjøre opmærksom paa, at for Finantsaaret 1850—1851 var der som Tilskud af Statskassen til Theater og Capel bevilget 65,710 Rbd.; men der forbruges iffl. lidet over 52,000 Rbd., idet der tilbagebetales Statskassen 13,675 Rbd. Derved viser sig allerede det Unskelige i den foreslaaede nye Form. Saalænge Rigsdagen ved Finantsloven skylder bevilge de enkelte Poster, maatte disse bevilges saa rundeligt, at man havde Noget at løbe paa; idetmindste turde man ikke videre regne paa, at Overskuddet fra den ene kunde tjene til at dække Meerudgiften paa den anden, end man kunde opnaae det ved at opføre flere saadanne enkelte Poster under Get, og endnu mindre kunde man regne paa at dække det ene Aars Meerudgift ved Overskuddet fra det andet, og derved blev man da, som hiint Regnskab udviser, nødt til at bevilge Mere, end der i Virkeligheden brugtes, hvilket let foraarsagede en Misstemning under Bewillingen. Havde man allerede i Finantsloven for 1850—1851 kunnet indskrænke sig til at forlange 52,000 Rbd., vilde den hele Discussion dengang kunne været undgaaet, og man vilde have erkjendt, at der var en større Bestræbelse efter Besparelse, end man dengang antog at være tilstede. Der brugtes altsaa dengang 52,000 Rbd.; i det for i Aar fore-